

Svenska Rugbyförbundets verksamhetsberättelse för 1949 års säsong.

Vid en tillbakablick på den gångna säsongens verksamhet, måste man konstatera en livlig verksamhet med såväl nationella som internationella matcher. Genom att rugbyn via Västerås spritt sig till Köping har för den svenska rugbyn uppstått ett matchutbyte städer och klubb- ar emellan som för vår rugby haft en stimulerande inverkan och därmed ökat intresset. Likaså har matchutbyte anordnats mot utländska lag, varför de svenska rugbyspelarna haft mycket tillfällen till att ut- öva sin sport mot såväl landsmän som mot utländska lag.

Men, i och med att detta livliga matchutbyte uppstått, har kraven på så väl Förbundet som på klubbarna ökats, både organisatoriskt som ekonomiskt. Dessutom har stora krav på klubbarnas spelskicklig- het ställts, särskilt vid dess framträdande mot brittiskt o fransk rugby som ligger oändligt mycket före vår standard.

Ett faktum är att svensk rugbys organisationsapparat, Förbund och klubbar, med dess ringa ekonomiska resurser, ej varit sina uppgifter vuxena denna säsong, men att vi, Förbund och klubbar, genom 1949 års livliga säsong skaffat oss erfarenhet med vilken vi till kommande år skall ha mycken glädje. Dessutom får den svenska rugbyn vara mycket tacksamma för de goda lärospån och impulser som våra brittiska, franska och danska rugbykamrater givit oss och som kommer att bygga upp en svensk rugbygeneration av mycket god klass.

Svenska Rugbyförbundets styrelse har 1949 varit följande per- soner:

Sivert Fredricksson, ordförande.

Kurt Lundberg, vic. ordförande.

Gustav Algrot, sekreterare.

C.H.Ralli Johnston, kassör.

Lennart Karlsson och Bengt Boberg, styrelsemedlemmar.

Till klubbrepresentanter: T.Frisell Göta, B.Johnsson ä.o.

För Pantern H.Nedelius och B.S.Lindelöv.

För Älvsjö P.U.Fröström

För Tumba C.H.Johnston och S.Olsson.

För Västerås W.Nilsson

För Skuru L.Sandin.

Traneberg R.Nilsson.

Till U.K. voro B.Lindström, S.Bråde och S.Fredricksson samt till
suppleanter voro Algrot och K.Lundberg.

Styrelsen har haft . protokollförda sammanträden. Ofta har dessa
sammanträden tyvärr försvårats av att ledamöterna uraktlåtitt att
innfinna sig, vilket till ett kommande år bör undvikas.

Klubbarna: På våren 1949 anordnades en del mötes och propagandaaftnar
vid ungdomsgårdar i Stockholms förstäder vars syfte var att värva
ungdom till vår sport, men resultatet vart mindre gott på grund av
vår ledarbrist. Mycket glädjande var Köpingsteknisternas nya klubb
vilken på alla vis hjälptes och understöddes vid sin start av S.R.F.
och Västerås R.K. varför vi skall hoppas Köpingsteknisterna om något
år blir vår bästa klubb. Försöket att starta rugbyklubb i Södertälje
blev ej fullt så lyckat, visserligen finnes där en handfull intresser-
ade pojkar som med S.R.F.s stöd iäkar spelet, men på grund av den sto-
ra planbristen i denna stad är alla bollspel svårt handikapade.

Ett försök gjordes att starta en klubb av de i Stockholm boende
brittena och några matcher har även spelats med denna klubb, varför
vi till nästa säsong kanske får ännu en ny klubb. I säsongens elfte
timme dök dock ett verkligt strongt gäng upp, nämligen Attila, och
med de föresatser och den framåtanda som besjälar den sammanslutningen
kan vi räkna med ett starkt inslag i vår rugby.

Tråkigt nog försvann en av våra mest kända klubb R.K.Pantern från
våra rugbyplaner, en följd av bristande intresse bland klubbens spel-

are med vilken Panterns styrelse kämpade förgäves, särskilt som våra äldre rugbyklubbar ha mycket svårt att värva nybörjare till vår sport.

Bland våra andra klubbar är vår äldsta klubb Göta ännu på toppen, trots att de fick lämna ifrån sig mästerskapstiteln till Västeråspojarna och detta är första gången i vår sports historia mästerskapet går till landsorten. Därmed visar Västerås R.K. sin målmedvetenhet och styrka att med ett lag som 1948 var rena nybörjare kunna visa alla andra klubbar var skåpet skall stå, en prestation som vittnar om ett gott ledarskap inom denna klubb, och mannen bakom det hela är vännen Wolgert Nilsson. Av övriga klubbar kan nämnas I.K.Skuru som detta år även startat med ett seniorlag, samt Älvsjö's ungdomar som om något år blir att räkna med i de stora sammanhangen. Som ett ~~önskemål~~ ~~om~~ våra klubbar, särskilt de äldre, att mer måste göras för att få fram ungdomslag, utan dessa kan även de andra klubbarna drabbas "sotböden" i likhet med Pantern denna säsong.

MATCHER: Under 1949 års säsong har talrika matcher spelats där de viktigaste blivit protokollförda. Förutom att matcher spelats i Stockholm, Västerås och Köping har även rugby spelats i Enköping, Södertälje, Arboga, Köpenhamn och av brittiska gymnaster i Malmköping. Den första internationella matchen var mot det franska gymnastlaget L Institut National des Sport där de våra fick bita i gräset med 19 poäng mot 6.

På S.R.F.s initsiativ och i hopp att ge den svenska rugbyn tillfälle att få stimulans i form av matcher mot våra läromästare britterna, tillskrevs en redaktör Peter West i Playfairs Rugby Football annual om möjlighet för ett engelskt rugbybesök i Sverige, varefter denna West publicerade saken i ett flertal engelska tidningar vilket väckte stor publicitet runt om bland de engelska rugbyklubbarna.

Sälunda beslöt sig Woodpeckers R.F.C. för ett 14dagars besök här ;

landet och anlände hit den 31 aug. 1949 samt spelade 6 matcher mot våra klubbar här och segrade med en målkvot på 305 poäng mot 3. Vid dessa matcher visade det sig att vår rugby ännu intet nått någon högre standard i spelskicklighet, men att vår sportsmanaanda står på ett tillfredsställande plan. Särskilt misslyckades vårt representationslag vid dess sista match mot Woodpeckers och detta ger oss en tankeställare till nästa gång detta lag skall i elden, ty frågan är om intet ett förstärkt klubbtag blir mer slagkraftigt än denna kombination av skickliga spelare som ej känna varandra.

Mer glädjande var då S.R.F.s kontakt med våra vänner danskarna, med vilken S.R.F. varit i kontakt pr. korrespondens hela sommaren och som på hösten kom på studiebesök hos oss som till slut resulterade i en match mot dem på Johanneshovs I.P. och senare i en returmatch för Göta i Köpenhamn, vilket för ö är den första utlandsbesöket av en svensk rugbyklubb. Dessa båda matcher vannos med 6 - 0 resp. 31 - 5, men med kännedom om den målvedmetenhet våra danska vänner just nu arbeta på rugbyen är tidpunkten ej så avlägsen när de skola göra oss äran stridig om vem som är bäst i rugby, Sverige eller Danmark.

Av de nationella matcherna denna säsong minns man den nu traditionella Skarpnäcksturneringen där följande klubbar deltog, Göta, Västerås R.K., Köpingsteknisterna, Älvsjö, I.K.Skuru, Pantern och Södertälje, summa 7 stycken med Göta som seniorsegrare och Skuru som junior-dito.

Vid S.M.turneringen var följande klubbar anmälda, Göta, Västerås, Köpingsteknisterna, Skuru, Stockholmsbriterna och Älvsjö. I finalen kunde Västerås R.K. triumfera över Göta med 2 mål (10 poäng) i den värsta regnvädersmatch som skådats på länge. Därmed lämnades rugbymästerskapet över till landsorten och hedanefters kommer striden att bli än intensivare om denna hegemoni Stockholm - Landsorten.

S.R.F.s ekonomi.

Ett tråkigt kapittel för det gångena året har varit

vårt förbunds ekonomiska ställning vilken är allt annat än lysande.

Vid Woodpeckers besök med dess matcher räknade S.R.F. med ett tillskott i vår kassa, som förut var ganska skral, men Woodpeckers matcher gav ej det överskott som styrelsen i sin optimism trodde. Enär bussresor m.m. onkostnader blevo ganska dryga och matchintäkterna icke motsvarade dessa och som S.R.F. intet haft några som helst inkomster i form av årsavgifter från klubbarna de senaste åren, är nu förbundets kassa i det närmaste tömd. Det måste var och en förstå, att något dylikt ej kan fortgå inom vårt förbund, om något positivt skall uträttas varför det blir vår sports största arbetsuppgift att få denna tråkighet ur världen.

Kommande arbetsuppgifter.

S.R.F. har nu regler och stadgar färdiga för tryckning och som det är en av de mest trängande behov för våra klubbar är dess tryckning absolut nödvändig inom en snar framtid.

Under de sista årens många matcher har det visat sig vara mycket stor brist på fullgoda domare inom vår sport, varför S.R.F.s viktigaste uppgift blir att starta domarekurser. Samtidigt bör S.R.F. påpeka till sina klubbar att den teoretiska instruktionen de sista året varit bristfällig eller helt åsidosatt vilket noggrant visat sig vid matcherna, varför S.R.F. uppmanar alla klubbar till att återupptaga denna sorgligt försummade rugbyundervisning.

Under den gångna säsongen har nog ej tillräckligt flit nedlagts på ungdomsrekrytering inom våra klubbar, vilket är en mycket farlig tendens omtänksamt S.R.F. kommer därför till nästa säsong att med all kraft stödja ungdoms o pojkrugby.

Denna säsong har S.R.F.s styrelse uppburet mycket kritik, vederhäftig som mindre vederhäftig. Alla som klandrat har av kärlek till vår sport ej funnit den som den borde vara i ena eller andra avseendet.

Men till styrelsens försvar kan anföras att våra arbetsuppgifter varit ganska betungande vilket i likhet med vårt förbunds dåliga ekono-

